

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal na neveřejném zasedání konaném dne 14. 2. 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Šimky a členů JUDr. Pavlíny Brzobohaté, JUDr. Milana Závurky, JUDr. Petra Vlacha, JUDr. Michala Žižlavského a prof. JUDr. Marie Karfíkové, CSc. námitky kárně obviněné **JUDr. D. S., soudkyně Okresního soudu v Blansku**, se sídlem Hybešova 2047/5, Blansko, proti rozhodnutí **ministra spravedlnosti** ze dne 2. 2. 2018, č. j. MSP-944/2017-OOJ-SO/4, a rozhodl

### t a k t o :

Námitky kárně obviněné proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 2. 2. 2018, č. j. MSP-944/2017-OOJ-SO/4, **se z a m í t a j í**.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Dosavadní postup ve věci

##### *I. 1. Kárné řízení*

[1] Návrhem předsedkyně Okresního soudu v Blansku, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému dne 11. 9. 2017, bylo zahájeno kárné řízení se soudkyní Okresního soudu v Blansku JUDr. D. S. Toto řízení je u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného vedeno pod sp. zn. 16 Kss 6/2017. Za spáchání v kárném návrhu blíže popsanych kárných provinění bylo navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce soudkyně ve smyslu § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

##### *I. 2. Rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně*

[2] Rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 2. 2. 2018, č. j. MSP-944/2017-OOJ-SO/4, bylo podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích rozhodnuto o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně JUDr. D. S., a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení. Toto rozhodnutí bylo JUDr. H. K. doručeno dne 8. 2. 2018.

[3] V odůvodnění předmětného rozhodnutí ministr spravedlnosti nejprve zrekapituloval dosavadní průběh kárného řízení vedeného se soudkyní JUDr. D. S. u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 16 Kss 6/2017. Konstatoval

přitom, že kárný návrh v uvedené věci popisuje šest skutků, v nichž kárně obviněná soudkyně zcela vědomě manipulovala s vyhlášeným rozhodnutím. V dalších bodech kárného návrhu jsou pak popsány případy konkrétních pochybení (spojených i s průtahy), když se jednalo například o nedůvodné a neodůvodněné rozhodnutí o nepřipuštění zvukového záznamu z jednání, nesprávné vyřizování vznesené námitky podjatosti, či opakované nerespektování závazného právního názoru odvolacího soudu. Podstatným je též popis 29 věcí, ve kterých byla kárně obviněná nečinná. V daném návrhu je též zmíněno provádění násleechů jednání vedených kárně obviněnou, přičemž bylo zjištěno, že její způsob vedení řízení neodpovídá běžným standardům a zákonné úpravě. Existencí tohoto řízení je tedy dle názoru ministra spravedlnosti splněna formální podmínka předvídaná v § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, tedy kárný návrh proti jmenované soudkyni, v němž je navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce.

[4] Následně se ministr spravedlnosti zabýval splněním podmínky materiální, tj. zda je vzhledem k jednání, které je soudkyni JUDr. D. S. kladeno za vinu v návrhu na zahájení kárného řízení, a vzhledem k povaze soudcovské funkce na místě, aby do doby pravomocného rozhodnutí v kárném řízení tato soudkyně nevykonávala danou funkci. Jak je uvedeno v návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 7. 9. 2017, soudkyně JUDr. D. S. se měla dopustit závažného jednání, když v popsáných případech vědomě manipulovala s vyhlášeným rozhodnutím. Z tohoto lze podle ministra spravedlnosti dovozovat, že se kárně obviněná tímto způsobem snažila zakrýt či odstranit své pochybení, přičemž se jednalo zcela určitě o jednání natolik závažné, že není pochyb o přímém ohrožení důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. K tomu je třeba přičíst další pochybení v konkrétních věcech a nedůvodnou nečinnost, čímž kárně obviněná porušila povinnost stanovenou v § 100 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, jakož i v § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

[5] Podle ministra spravedlnosti je míra závažnosti jednání kárně obviněné, které je jí kladeno za vinu, skutečně vysoká, takže její setrvání ve funkci soudkyně je neslučitelné se zájmy chráněnými zákonem o soudech a soudcích. V tomto kontextu je nutné přihlédnout i k negativnímu hodnocení kárně obviněné a ke skutečnosti, že se v jejím případě nejedná o ojedinělý exces při plnění povinností funkce soudkyně, ale naopak o setrvalý způsob výkonu funkce, který není ochotna a nejspíše ani schopna změnit. Právě dočasné zproštění výkonu soudcovské funkce se tak za daných okolností jeví jako naprosto nezbytné, pro zamezení dalšího ohrožování důvěry veřejnosti v řádný výkon soudnictví.

[6] Závěrem ministr spravedlnosti konstatoval, že rozhodnutí o dočasném zproštění je sice citelným zásahem do výkonu soudcovské funkce, ale současně zcela koresponduje s mírou společenské nebezpečnosti jednání, pro které je soudkyně JUDr. D. S. kárně stíhána. Právě povaha tohoto jednání a veřejný zájem na zajištění důvěry v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, jakožto ústřední maximy výkonu funkce soudce, dosahují v daném případě takové intenzity, že převažují nad zájmem jedince plynoucím z jeho práva na nerušený výkon veřejné funkce, a proto postup ministra spravedlnosti podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích nelze vnímat jako porušení čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

### *I. 3. Námitky dočasně zproštěné soudkyně proti rozhodnutí ministra*

pokračování

[7] Soudkyně JUDr. D. S. podala v zákonem stanovené lhůtě (§ 100 odst. 4 zákona o soudech a soudcích) námitky, kterými se dožadovala zrušení svého dočasného zproštění výkonu funkce soudkyně. Úvodem zdůraznila, že s předmětným rozhodnutím ministra spravedlnosti nesouhlasí, neboť jej považuje za další (zprostředkované) šikanózní jednání vůči její osobě. Následně k tomu uvedla, že „...u soudce, pokud se tento dobrovolně nevzdá funkce, je jediný způsob, jak jeho funkce zanikne, kárné řízení a odvolání z funkce soudce“, přičemž dále poukázala na to, že „počet asistentů soudce u zdejšího soudu (tj. Okresní soud v Blansku) převyšuje počet tabulkových míst soudce. Kárně obviněná též zmínila, že v rámci kárného řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 16 Kss 6/2017, navrhla, aby byly vyžádány spisy, ve kterých mělo z její strany dojít k ohrožení důvěry ve spravedlivé rozhodování soudu. Stejně tak navrhla vypracování znaleckých posudků na způsob přidělování spisů na Okresním soudu v Blansku, přičemž doplnila, že počet jejích neskončených věcí není možné srovnávat s počtem neskončených věcí u ostatních soudkyň, které se vrátily po mateřské dovolené, popřípadě nastoupily nově.

[8] Kárně obviněná rovněž poukázala na dotazy, které činila u předsedkyně Okresního soudu v Blansku na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Jedním z nich byl dotaz na personální situaci na Okresním soudu v Blansku, když bylo mj. žádáno o zodpovězení toho, proč nebylo vypsáno výběrové řízení na funkci asistenta soudce, a bez jakéhokoliv řízení byla v průběhu roku 2017 na tuto funkci přijata Mgr. Ing. L. P.. Poté kárně obviněná konstatovala, že Mgr. Ing. L. P. byla do funkce soudkyně Okresního soudu v Blansku jmenována dne 31. 1. 2018, přičemž téhož dne byla vypracována změna č. 1 rozvrhu práce Okresního soudu v Blansku pro rok 2018. Na jejím základě bylo zřízeno soudní oddělení 13 (soudkyně Mgr. Ing. L. P.), do kterého byla přidělena zapisovatelka J. R. Zapisovatelkou kárně obviněné byla L. Ř. Dne 8. 2. 2018 však byla místopředsdou Okresního soudu v Blansku vyhotovena změna č. 2 rozvrhu práce Okresního soudu v Blansku pro rok 2018, a to právě s ohledem na dočasné zproštění funkce soudkyně v případě kárně obviněné. Touto změnou došlo k přesunům na místech zapisovatelek, kdy je nyní zapisovatelkou soudkyně Mgr. Ing. L. P. bývalá zapisovatelka kárně obviněné. Kárně obviněná též vyjmenovala personální obsazení oddělení P a Nc Okresního soudu v Blansku. Rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 2. 2. 2018, č. j. MSP-944/2017-OOJ-SO/4, tak kárně obviněná pokládá „za zprostředkované soudem v Blansku šikanózní vůči její osobě, s cílem dosažení změny zapisovatelky tak, aby její zapisovatelka L. Ř. se stala zapisovatelkou Mgr. Ing. L. P., ...“.

[9] Dále kárně obviněná uvedla, že nadepsané rozhodnutí ministra spravedlnosti bylo datováno dnem 2. 2. 2018, tedy den poté, co podle zveřejněného článku navštívil Brno, kde „projevil zájem nejen o sociální bydlení, ale mj. navštívil i místní organizaci DROM, zabývající se mj. řešením distribuce drog. Otázka distribuce drog, resp. drogová otázka spadala jak do kompetence policisty Š., tak jeho předchůdce, tj. policisty K., když na zdejším soudě byla, je, rozhodována předsedkyní soudu Mgr. Michaelou Zimmerovou. Kárně obviněná pak má „za to, že u zdejší policie se drogovou otázkou zabývá mj. policista J. V., zřejmě statutární orgán, ředitel Okresní běžecké ligy, o. s. Úspěšným běžcem, muži veteráni II, je soudce Krajského soudu v Brně JUDr. P. B., (jeho dřívější místopředseda řešící mj. personální otázky), kdy úspěšní běžci se sešli na statku Samsara v Blansku, kdy součástí vyhlásování byla i Žákouška liga Tajovský reality.

*Spolupodnikatelem bratra JUDr. P. B. ve společnosti Geodril, s. r. o., je dr. V. H., možná otec JUDr. M. H., jehož manželka V. V. je bývalá zapisovatelka JUDr. P. B. z doby jeho působení na zdejší soudě. Manželka JUDr. P. B. je zdravotní sestra údajně u MUDr. Z. M., tj. mj. společnost Salus Blansko, kde společníkem byl mj. i předseda našeho odvolacího senátu JUDr. L., P. Maminka MUDr. Z. J., V. J., byla dlouholetou účetní zdejšího soudu. Manželem její neterě, tj. dcery bratra V. J. je M. P., tj. mj. společnost Adex Agro a mj. P. P. (tj. Čapí hnízdo) i společnost Agro Krocan, kde insolvenčním správcem byla Advokátní kancelář Císař, Česka, ve které začínal jako koncipient současný ministr spravedlnosti JUDr. Robert Pelikán.*

[10] Tyto skutečnosti kárně obviněná tvrdila „v návaznosti na to, že s podaným návrhem na kárné řízení i s rozhodnutím o dočasném zproštění z funkce seznámila manžela, který k předmětné věci zaujal stanovisko“. Kárně obviněná též upozornila na žádost o přiměřené zadostiučinění – finanční odškodnění – v souvislosti nepřiměřenou délkou řízení soudního sporu vedeného u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 6C 1109/1998, který byl rozhodován místopředsdou Okresního soudu v Blansku JUDr. Dominikem Kožnárkem, jenž se v některé soudní věci ve vztahu k manželovi kárně obviněné cítil být podjatý a v jiné nikoliv. Shora uvedená žádost přitom byla datována dnem 30. 7. 2017 (na Ministerstvo spravedlnosti doručena 10. 8. 2017). Dne 7. 9. 2017 pak byl podán návrh na zahájení kárného řízení s kárně obviněnou. V návaznosti na tyto okolnosti kárně obviněná shledává jak návrh na zahájení kárného řízení, tak i rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně jako šikanózní jednání vůči její osobě s cílem odstranit ji z Okresního soudu v Blansku, jako osobu nežádoucí.

[11] Závěrem kárně obviněná poukázala na to, že kárnému soudu předkládá fotokopii článku z Blanenského deníku Rovnost ze dne 8. 9. 2017, kdy v tento den „zavítal na Blanensko Andrej Babiš, který mj. navštívil dětskou léčebnu v Ostrově u Macochy, kde ředitelkou školy spadající pod tuto léčebnu v té době byla manželka údržbáře, řidiče na zdejší soudě, tj. manželka P. P.. S dětskou léčebnou je spjata i Nadace Astma, ve které se angažuje mj. jak JUDr. L. J., tak Ing. L. J., resp. jeho matka A. S., je údajně sestrou JUDr. J. S., tj. např. společnost Galaxie – hotel Dukla v Blansku, kdy v souvislosti s dražbou tohoto hotelu jsem v roce 1999 podávala policii podnět na její prověření, stejně tak jsem podávala podnět na prověření ve věci postupování pohledávek JUDr. J. S. na D. S., kdy Smlouva o postoupení pohledávek byla sepisována JUDr. J. H.. Ing. L. J. podniká podle živnostenského rejstříku pod IČ, kde je jako spolupodnikatel veden starosta obce K. pan A. K. (poukazují na to, že zapisovatelka JUDr. D. K., K. je též údajně bytem K.). S ohledem na tato tvrzení kárně obviněné předložila také vyjádření k návrhu na stanovení lhůty ze dne 29. 1. 2018 vztahující se ke sp. zn. 5C 23/2015, ve věci rozvodu manželství A. A., rozené M., bytem K. a I. A., bytem H., T.. Tyto souvislosti kárně obviněná sdělila „především z důvodu možnosti ovlivňování soudu, což je její osobě cizí a nikdy se za žádných okolností těchto aktivit neúčastnila“.

[12] Ze všech shora uvedených důvodů proto JUDr. D. S. navrhla, aby Nejvyšší správní soud jako soud kárný zrušil rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 2. 2. 2018, č. j. MSP-944/2017-OOJ-SO/4, o jejím dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně.

## II. Posouzení námitek Nejvyšším správním soudem

### II. 1. Obecné úvahy

pokračování

[13] Podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích *(m)inistr spravedlnosti může dočasně zprostit výkonu funkce soudce, je-li kárně stíhán pro takové kárné provinění, pro které je v kárné žalobě navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce, a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení. Podle odstavce 4 téhož paragrafu (p)roti rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce podle odstavce 1 písm. b) může soudce do 5 pracovních dnů od jeho doručení podat námitky k soudu, příslušnému podle zvláštního právního předpisu ke kárnému řízení; podání námitek nemá odkladný účinek.*

[14] Podle § 13a zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), *(p)okud v souvislosti s podáním návrhu na zahájení kárného řízení byl soudce dočasně zproštěn výkonu funkce soudce a proti rozhodnutí o dočasném zproštění byly kárně stíhaným soudcem podány námitky, rozhodne senát nejprve o těchto námitkách, a to do 10 pracovních dnů bez jednání usnesením, kterým buď námitky zamítne, nebo dočasné zproštění výkonu funkce zruší. Obdobně se postupuje, pokud v souvislosti s podáním návrhu na zahájení kárného řízení byl dočasně zproštěn výkonu funkce státní zástupce a proti rozhodnutí o dočasném zproštění byly kárně stíhaným státním zástupcem podány námitky.*

[15] Je zjevné, že formální podmínka uvedená v § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích splněna je. Kárný návrhovač požaduje ve svém návrhu popsáném sub I. 1. odvolání JUDr. D. S. z funkce soudkyně.

[16] K tomu, aby bylo rozhodnutí ministra spravedlnosti zákonné, však je třeba, aby byla splněna i podmínka v judikatuře kárných senátů označovaná jako podmínka materiální, v zákoně sice výslovně neuvedená, plynoucí však z podstaty a funkce soudů a soudců v systému dělby moci. Jí je třeba rozumět to, že okolnosti kárného stíhání, především pak rysy údajného kárně stíhaného jednání, viděny v relevantních souvislostech, vyžadují, aby kárně stíhaný soudce byl rozhodnutím ministra dočasně „vyřazen“ z běžného výkonu své funkce.

[17] Kárné řízení se soudci je záměrně koncipováno jako procedura, v níž má hlavní a poslední slovo soud, zatímco jiní aktéři této procedury, konkrétně kární návrhovač, kteří jsou součástí moci výkonné či se jako funkcionáři soudů podílejí na státní správě soudnictví, mají toliko roli jedné z procesních stran kárného řízení.

[18] Výjimkou je kompetence ministra spravedlnosti rozhodnout o dočasném zproštění výkonu funkce soudce. Zde je soud (kárný senát Nejvyššího správního soudu) v postavení nezávislé instance provádějící na základě oprávněného prostředku (námitek) soudce, jenž byl dočasně zproštěn výkonu funkce, plný a důkladný přezkum zákonnosti rozhodnutí ministra spravedlnosti. Smyslem a účelem výjimečné kompetence výkonné moci zasáhnout takto do samotné podstaty funkce soudce (*de facto* jej zbavit možnosti funkci vykonávat, byť dočasně, a navíc s mimořádně závažnými dopady do materiálního zabezpečení soudce, viz § 100 odst. 2 zákona o soudech a soudcích) je možnost rychlé a efektivní reakce v situacích, jež „odstavení“ soudce od rozhodovací činnosti naléhavě vyžadují. Výjimečná a potenciálně zneužitelná kompetence ministra spravedlnosti musí být vyvážena pečlivou soudní kontrolou na základě oprávněného prostředku dotčeného soudce.

[19] Soud musí při rozhodování o námitkách brát v rámci posuzování materiální podmínky zákonnosti rozhodnutí ministra spravedlnosti v úvahu důvody, kvůli nimž je mu kompetence k přezkumu rozhodnutí ministra spravedlnosti zákonem svěřena.

[20] Prvním důvodem je ochrana systémové role soudní moci. K tomu, aby soudní moc plnila svoji ústavní roli, je nezbytně třeba široké a skutečné rozhodovací nezávislosti soudců. Její součástí je i to, že soudce se může vnitřně spolehnout, a být si přiměřeně jistý, že vede-li spor se státem týkající se výkonu jeho funkce soudce, postaví se ústavní orgány nadané obdobným stupněm nezávislosti jako on sám v tomto sporu na jeho stranu, bude-li na jeho straně i objektivní právo. Jinak řečeno, klíčovou zárukou soudcovské nezávislosti je, aby se soudce mohl přiměřeně spolehnout na nestrannost a rozhodovací poctivost orgánů kompetentních k posuzování jeho údajného kárného provinění a s tím souvisejících otázek (mimo jiné i zákonnosti dočasného zproštění soudce výkonu jeho funkce ministrem spravedlnosti). V tomto ohledu kárné senáty plní klíčovou funkci při ochraně systémové role soudní moci a nesmí v ní selhat, zejména nesmí podlehnout tlaku politickému, mediálnímu či tomu, co lze nazvat tlakem ulice (zjednodušenému či silně na emocích založenému hodnocení soudcova jednání). Nesmí tedy selhat ani tehdy, je-li rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce určitého soudce účelové, přehnané, politicky motivované, snažící se zalíbit veřejnosti, neopřené o dostatečně silné důvody či jinak neadekvátní. Zde musí kárný senát mít odvahu vykázat ministra spravedlnosti do patřičných mezí, i když za to nezíská veřejný potlesk.

[21] Jde ostatně i o další s nezávislostí soudní moci úzce související aspekt výkonu soudnictví, a sice o ochranu zásady zákonného soudce. Ta je postavena na myšlence, že nesmí být možno manipulovat tím, který soudce soudí jakou kauzu. Pravidla pro přidělování věcí soudcům musí mít férovou, racionální a transparentní povahu. Pokud je již věc soudci přidělena, zásadně mu nesmí být odňata. Dočasné zproštění výkonu funkce určitého soudce ministrem spravedlnosti znamená, že zejména u těch věcí, které nesou odkladu do doby předpokládaného skončení kárného řízení, je třeba změnit zákonného soudce. Je zjevné, že pokušení ministra spravedlnosti ke zneužití své kompetence zejména v případě politicky, ekonomicky či jinak významných nebo mediálně sledovaných kauz k dosažení toho, aby ve věci rozhodoval „správný“ soudce, anebo naopak nerozhodoval soudce názorově „nepohodlný“, může existovat. Proto je třeba na takové možné pokušení myslet a důsledně mu čelit velmi přísným posuzováním ministrova rozhodnutí kárným senátem.

[22] Součástí systémové role soudní moci je však i to, že musí být vnímána veřejností jako nestranná, nezávislá, poctivá a vnitřně pevná. Ústavní pozice soudní moci je na důvěře v ni založena. Bez důvěry ztrácí soudní moc legitimitu založenou na tom, že její rozhodování má být rozumné a spravedlivé, nestranné a nezávislé, a mění se v prostou mocenskou mašinerii. Je zjevné, že vnímání soudní moci jako důvěryhodné může být narušeno, je-li proti určitému soudci zahájeno kárné řízení. Soudce se tím dostává do situace víceméně veřejného (neboť fakt vedení kárného řízení se veřejnosti zpravidla neutají, a také rozhodně není žádný důvod jej tajit) zpochybnění své profesní způsobilosti; někdy většího, někdy menšího, to závisí na povaze kárně stíhaného jednání, v každém případě však takového, které může ve veřejnosti důvěru v soudcovu schopnost kvalitního a nezávislého rozhodování významně nahlodat. Jsou-li v dané chvíli dostupné informace o

pokračování

soudcově jednání a jiných okolnostech s ním souvisejících takové, že by mohly vést k významné míře obecné nedůvěry v soudcovu rozhodovací činnost v době mezi zahájením kárného řízení a rozhodnutím kárného senátu o soudcově kárné odpovědnosti, je namístě mimořádný prostředek, kterým rozhodnutí ministra spravedlnosti podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o sodech a soudcích je, použít. Účelem jeho použití je ochrana důvěryhodnosti soudní moci po dobu trvání kárného řízení, tedy do doby, než bude definitivně jasno, zda se kárně stíhaný soudce dopustil něčeho nedobrého, anebo naopak nedopustil.

[23] Kárný senát při přezkumu rozhodnutí ministra spravedlnosti musí pečlivě vážit dva proti sobě stojící důležité zájmy – na jedné straně zájem na zachování nezávislosti soudní moci a ochraně zásady zákonného soudce, na straně druhé na zachování důvěryhodnosti soudní moci.

## II. 2. Posouzení konkrétních okolností věci

[24] V první řadě si tedy kárný senát musel učinit předběžný a prozatímní úsudek o povaze jednání JUDr. D. S., pro které je proti ní vedeno kárné řízení, a o relevantních souvislostech tohoto jednání. Kárný senát zdůrazňuje, že se jedná o úsudek předběžný a prozatímní, činěný v zákonem předepsané krátké lhůtě (§ 13a věta první zákona č. 7/2002 Sb.), a proto neopřený o nic jiného než o analýzu tvrzení zainteresovaných osob a další dostupné podklady, zejména o listiny tvořící obsah spisu kárné věci. Tento úsudek tedy je nutně toliko omezeně spolehlivý, založený ve významné míře na odhadu a domýšlení si skutkově nejasných otázek, a může být zcela zásadně korigován zjištěními a právními úvahami učiněnými v dalším postupu kárných řízení. Rozhodnutí o námitkách nelze v žádném ohledu vnímat jako náznak, jak kárný senát rozhodne ve věcech samotných.

[25] V nyní projednávané věci bylo rozhodnutí ministra spravedlnosti vydáno v souvislosti s údajným kárným deliktem spočívajícím v tom, že JUDr. D. S. měla v šesti občanskoprávních věcech poté, co v nich vyhlásila rozsudek nebo vydala jiné rozhodnutí, výrok těchto rozhodnutí následným takzvaným autoremedurním rozhodnutím obsahově zcela změnit, ačkoli k tomu zjevně nebyly dány zákonné podmínky (mělo jít o rozhodnutí, která nebylo podle zákona možno autoremedurou měnit). Dále měla dotyčná soudkyně spáchat i další, *prima facie* typově méně závažné prohřešky, jež mohly dosáhnout intenzity kárného provinění. Obecně je lze charakterizovat jako údajné chyby při vedení jednání či vyřizování věci a dále průtahy (v celkem údajně 29 případech). Pokud by se kárně obviněná vskutku dopustila zaviněného jednání spočívajícího ve zjevně protiprávně provedených změnách již vydaných rozhodnutí (zejména vyhlášených rozsudků), přičemž nešlo o ojedinělý exces, nýbrž o jednání opakované (v celkem údajně šesti různých věcech), bylo by uložení nejprísnějšího kárného opatření, tedy zproštění kárně obviněné funkce soudce, vysoce pravděpodobným vyústěním kárného řízení. Kárný návrh je přitom ve vztahu k tomuto skutku založen na plausibilních skutkových tvrzeních a právních argumentech a je dokládán listinami (příslušnými soudními spisy a v nich obsaženými rozhodnutími a dalšími písemnostmi), o jejichž pravosti a správnosti není *prima facie* pochybnost.

[26] Kárně obviněná ve svých námitkách tvrzený skutek, jenž má spočívat v šesti protiprávně provedených změnách již vydaných rozhodnutí, nepopírá a netvrdí ani nic, co by ukazovalo na to, že se o kárné provinění nemusí jednat nebo že jde o kárné provinění s menším stupněm závažnosti. Obsah jejích námitek se v podstatné míře mívá se skutkovými a právními důvody rozhodnutí ministra spravedlnosti. Jednání ministra a situaci na Okresním soudu v Blansku vyčítá kárně obviněná šikanózní rysy, tyto výtky však jsou obecné, anebo naopak sice konkrétní, ale ryze spekulativní až absurdní (zejména v případech, kdy kárně obviněná popisuje různé vztahy mezi lidmi, jež spojuje s Okresním soudem v Blansku).

[27] Okolnosti kárného řízení s JUDr. D. S., zejména povaha výše popsaného skutku kladeného jí v něm za vinu (zjevně nezákonná autoremedurní změna již vydaných rozhodnutí, a to ve více případech) a zatím dostupné informace o tom, zda je pravděpodobné, že se skutek stal a že může být kárným proviněním, znamenají pro soudní moc významné ohrožení její důvěryhodnosti, na což je třeba adekvátně reagovat. Adekvátní reakcí je „postavení dotyčné soudkyně mimo službu“, tedy slovy zákona dočasné zproštění funkce soudkyně do doby, než bude v kárném řízení postaveno na jisto, zda se jednání kladeného jí za vinu dopustila, nebo nikoli, a pokud ano, v jaké míře a s jakými dopady na výkon soudnictví. Dočasné zproštění funkce soudce je v tomto případě nástrojem předběžné opatrnosti, který má po dobu do konečného rozhodnutí o kárném návrhu zajistit, že případná rozhodnutí či jiné úkony, které by kárně obviněná v mezidobí jako soudkyně „ve službě“ učinila, nebudou právně ani jinak (ve veřejné diskusi, politicky apod.) zpochybňovány s argumentem, že mohou být podobně neprofesionální či nezákonná jako ty, kvůli nimž byla kárně postižena. V daném případě je při zvážení okolností případu třeba dát přednost ochraně důvěryhodnosti soudní moci před konkurující hodnotou, tedy ochranou rozhodovací nezávislosti kárně obviněné soudkyně a ochranou zásady zákonného soudce.

[28] Pokud by kárně obviněná byla v kárném řízení shledána vinnou a odvolána z funkce soudce, nebude se již od okamžiku účinnosti rozhodnutí ministra spravedlnosti na výkonu soudnictví vůbec podílet. Pokud by bylo shledáno, že se sice kárného provinění dopustila, avšak povaha a intenzita provinění není taková, aby zavdávala důvod k „propuštění soudkyně ze služby“, bude soudkyně pokračovat v rozhodovací činnosti, přičemž bude na veřejnosti a adresátech její rozhodovací činnosti, aby kárnému senátu uvěřili, že soudkyni „ve službě“ ponechal s pečlivě uváženým přesvědčením, že výkonu soudnictví je schopna. Podobně by tomu bylo, pokud by kárný senát dospěl k závěru, že se kárně obviněná žádného kárného provinění nedopustila – i zde je na veřejnosti a adresátech rozhodovací činnosti kárně obviněné, aby kárnému senátu uvěřili, že její věc posoudil pečlivě a s přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem, a že se tedy na úsudek kárného senátu ohledně dalšího působení kárně obviněné při výkonu soudnictví může přiměřeně spolehnout.

### *II. 3. Závěr*

[29] S ohledem na výše uvedené úvahy kárný senát dospěl k závěru, že námitky kárně obviněné proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o tom, že se kárně obviněná podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích dočasně zproštuje výkonu funkce soudce, jsou nedůvodné. Proto tyto námitky zamítl.

pokračování

#### *II. 4. Účinky rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce soudce*

[30] Ten, kdo byl podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích dočasně zproštěn výkonu funkce soudce, se od účinnosti rozhodnutí (§ 100 odst. 3 ve spojení s § 99 odst. 2 zákona o soudech a soudcích) nesmí podílet na výkonu soudnictví. Zejména nesmí rozhodovat ve věcech mu přidělených a činit v nich jiné úkony. Není povinen podílet se na běžném chodu soudu; je však povinen poskytnout soudu součinnost potřebnou k novému uspořádání věci v souvislosti k rozhodnutím o dočasném pozastavení výkonu funkce soudce, zejména předat spisy či jiné věci týkající se rozhodovací činnosti a poskytnout informace o tom, co bylo ve věcech dosud činěno, není-li to patrné ze spisu.

[31] Soud, jehož soudci byl dočasně pozastaven výkon funkce soudce, je povinen zajistit další výkon soudnictví ve věcech přidělených dosud dotyčnému soudci. S přihlédnutím k okolnostem a povaze těchto věcí je třeba přidělit je jinému soudci uplatněním již existujícího pravidla uvedeného v rozvrhu práce, případně změnou rozvrhu práce (§ 41 odst. 2 věta druhá zákona o soudech a soudcích), nebo, snesou-li odkladu bez činění úkonů v nich, vyčkat výsledku kárného řízení.

[32] Kárný senát usiluje o pokud možno rychlé projednání kárných věcí soudce, jemuž byl dočasně pozastaven výkon jeho funkce.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2018

JUDr. Karel Šimka  
předseda kárného senátu